

geenonschuldigenvast.nl

p.a. Van Nijenrodeweg 897 1081 BH Amsterdam

tel: 020 3018888/06 46736017 Rabo bank: 11 79 73 229 email: info@geenonschuldigenvast.nl

Amsterdam, 19 november 2007

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Geachte heer,

Ik schrijf u deze brief, doe deze aangifte, mede namens burgers die veel tijd en energie besteden om het werk van de justitiële instanties bij de Deventer Moordzaak op basis van beschikbare documenten en eigen onderzoek aan een kritische blik te onderwerpen. Ik kan niet verhullen dat we met regelmaat geschokt zijn door het gebrek aan professionaliteit van diverse spelers, die vanuit justitie actief zijn (geweest) in deze zaak en hoe daar intern mee wordt omgegaan. Ernstige fouten worden of niet opgemerkt, of bewust genegeerd. Documenten worden niet waarheidsgetrouw opgesteld, om eerdere fouten te maskeren.

En als we daarvan de bevoegde instanties op de hoogte stellen gebeurt er niets mee. Meestal krijgen we niet eens een reactie.

Daarom willen we nu met dit schrijven officieel uw aandacht vragen voor een aantal door ons geconstateerde misstanden welke betrekking hebben op justitieel forensisch technisch onderzoek dat is uitgevoerd in verband met de Deventer Moordzaak gedurende de laatste maanden van het jaar 2003.

Wanneer uw instantie als onderdeel van Justitie rechtstreeks (eind)verantwoordelijk is voor de in dit schrijven beschreven misstanden, of een taak heeft bij het doen naar onderzoek op dat terrein, dan heeft dit schrijven de betekenis van een officiële aangifte met verzoek tot diepgaand onderzoek en naar de beschreven misstanden en met verzoek tot strafvervolgning bij gebleken strafbare feiten.

Wanneer uw instantie als onderdeel van Justitie direct-, of indirect betrokken is-, of is geweest, bij het bovengenoemde forensisch technische onderzoek dan wel stukken van overtuiging aangeleverd heeft gekregen die direct of indirect afkomstig zijn van de in dit schrijven besproken rechercheurs van de Technische Recherche, dan heeft dit schrijven betekenis als officiële in-kennis-stelling van ernstige misstanden met betrekking tot de forensische betrouwbaarheid van de betreffende aangeleverde stukken van overtuiging, met als dringende verzoek om diepgaand en binnen de daartoe vereiste wettelijke en intern reglementaire procedures te onderzoeken in hoeverre hierdoor mogelijkwerwijs de destijds door uw instituut uitgevoerde verdere werkzaamheden en de rapportage die hiermee verband houdt, behoefte heeft aan een revisie.

Ik verzoek u ons op de hoogte te houden van uw bevindingen en uw beslissingen.

Ik stel vast dat bij het signaleren van diverse misstanden inzake het werk van recherche, NFI en Openbaar Ministerie, die in het verleden ook in de vorm van aangiften in de richting van het Openbaar Ministerie zijn gestuurd, er geen of amper reactie is gekomen. De indieners hebben steeds de indruk dat zij van het kastje naar het muurtje worden gestuurd en dat op geen enkele manier recht wordt gedaan aan de ernst van het geconstateerde.

Een van de belangrijke pijlers van onze rechtsstaat is een professioneel en integer optredend recherche, NFI en Openbaar Ministerie. Als dat niet gebeurt wordt niet alleen de bijl gezet aan de wortels onze rechtsstaat, maar ook loopt men ernstige risico's ten aanzien van het veroordelen van onschuldigen.

Mede daarom dient u ook datgene wat we in dit document beschrijven serieus te onderzoeken en hard in te grijpen. U treft niet alleen meerdere bewijzen aan van het zondigen door de (technische) recherche tegen de meest basale voorschriften hoe er met bewijsmiddelen dient te worden omgegaan, maar ook bewijzen van ambtsmisdrijven, waaronder het ambtshalve opmaken van een vals proces verbaal ten einde ernstige problemen bij het onderzoek in de Deventer Moordzaak te maskeren.

Als dit soort handelingen ongestraft blijven dan weten we zeker dat zoiets blijft voortduren. Tevens kan men zich dan afvragen hoe serieus het Openbaar Ministerie zelf haar verbeterprogramma neemt dat ingesteld is na de uitkomst van het rapport van de Commissie Posthumus in september 2005.

Dat slechts het Openbaar Ministerie zelf deze aangiften kan behandelen, terwijl het in feite over werk gaat dat onder haar verantwoordelijkheid is uitgevoerd, scheidt de verplichting de door ons gesignaleerde feiten objectief en diepgaand te onderzoeken.

En om ons het vertrouwen te geven dat dit ook gebeurt, raden wij u aan ons van uw bevindingen op de hoogte te stellen.

Hoogachtend

Drs. Maurice de Hond
(www.geenonschuldigenvast.nl)

De in dit schrijven besproken misstanden betreffen:

- 1. Mogelijke valse verklaring middels proces verbaal onder ambtseed met betrekking tot de "chain of custody" van belangrijke stukken van overtuiging bestemd en gebruikt voor DNA onderzoek.**

(de blouse van het slachtoffer is bijna 4 jaar zoek geweest. De verklaringen onder ambtseed over het reilen en zeilen van dit belangrijke SVO in de Deventer Moordzaak stroken niet met informatie die beschikbaar is uit het Tactisch Journaal en het ernstige vermoeden bestaat dat de TR rechercheurs Ruiten en Oldenhof valselijk hebben verklaard om de ontbrekende Chain of Custody als het ware met terugwerkende kracht te reconstrueren. Met betrekking tot dit punt is een apart document bijgevoegd, zie bijlage 1.)

- 2. Het blootstellen van belangrijke stukken van overtuiging, bestemd voor DNA onderzoek, aan contaminerende omstandigheden.**

(de inventaris van een doos met SVO bestemd en deels gebruikt voor DNA onderzoek is in rechtstreeks (en gedeeltelijk onverpakt) contaminerend contact geplaatst op een tapijt).

- 3. Achterhouden van wetenschap van contaminerende behandeling van belangrijke stukken van overtuiging, bestemd voor DNA onderzoek, in een proces verbaal onder ambtseed.**

(ondanks aantoonbare jarenlange contaminerende opslag en bovengenoemde behandeling "op het vloerkleed" zijn de betreffende SVO door TR rechercheurs Ruiten en Oldenhof voorzien van een DNA identificatiezegel en vergezeld van een PV onder ambtseed aangeboden voor DNA onderzoek, zonder enige melding te maken van de contaminerende omstandigheden waaraan deze SVO aantoonbaar hebben blootgestaan.)

- 4. Mogelijke valse verklaring middels proces verbaal onder ambtseed met betrekking tot de herkomst van belangrijke stukken van overtuiging bestemd en gebruikt voor DNA onderzoek.**

(een verklaring onder ambtseed door TR rechercheurs Ruiten en Oldenhof m.b.t. de veiligstelling van de nagels van het slachtoffer die in tegenspraak is met informatie die beschikbaar is uit het Tactisch Journaal, het sectieverslag en een abstract uit het Technisch Journaal uit 1999. Met name wordt door Ruiten en Oldenhof gesteld dat de betreffende nagels zijn afgeknipt door de sectiearts Dr Visser, in plaats van een dag eerder in het mortuarium te Deventer)

- 5. Mogelijke ongedocumenteerde handelingen verricht met belangrijke stukken van overtuiging bestemd en gebruikt voor DNA onderzoek.**

(de beschrijving onder ambtseed van de SVO S8 en S9 (de nagels van het slachtoffer), door TR rechercheurs Ruiten en Oldenhof strookt niet met de beschrijving van dezelfde SVO door brigadier Laarman van de regionale recherche in Zwolle. Eveneens is deze beschrijving in tegenspraak met wat zichtbaar is op de overzichtsfoto van de betreffende SVO op een stuk tapijt)

- 6. Mogelijk achterhouden/vervreemden van stuk van overtuiging.**

(op de door brigadier Laarman op 12 december 2003 samengestelde inventarislijst van de in 2003 te Deventer aangetroffen kartonnen doos met SVO wordt melding gemaakt van een glazen potje "A1". Dit potje is eveneens duidelijk zichtbaar op de "overzichtsfoto op het tapijt". Het betreffende potje is zichtbaar verzegeld door TR rechercheurs Ruiten en Oldenhof. Uit het volgnummer kan worden opgemaakt dat het het allereerst veilig gestelde SVO m.b.t. de Deventer Moordzaak betreft. Het is ook het enige verzegelde SVO wat in 2003 werd aangetroffen. Brigadier Laarman geeft geen nadere beschrijving van dit potje terwijl Ruiten en Oldenhof het potje in het geheel niet noemen in de door hen onder ambtseed opgestelde inventarislijst van destijds in 1999 veilig gestelde SVO. Het verdient aanbeveling te achterhalen waarom dit SVO in 2003 niet meer genoemd wordt in het Proces Verbaal van Ruiten en Oldenhof.)

Nadere uitleg:

Eind 2003 is men opzoek naar de blouse van het slachtoffer van de Deventer Moordzaak. Deze is eind oktober onvindbaar –hetgeen blijkt uit een deel van een brief van de Officier van Justitie Duyts aan de Advocaat Generaal Brughuis, die op 28 oktober 2003 is gestuurd.

4. Blouse

4.1 Volgens De Ruiter of bij het NFI (n.a.v. eerste vraagstellingen) of bij TR Zwolle; volgens het NFI is de blouse op 8 december 1999 naar de regio IJsselland teruggezonden; het is nu onduidelijk of de blouse er nog is; bij het terugkomen van bebloede voorwerpen (m.n. kleding) is meestal de overweging dat e.e.a. wordt vernietigd (bederf). In journaalmutatie 1094 de dato 20 december 1999 staat, dat alle goederen door de administratief coördinator Laarman zijn opgehaald bij de TR, m.u.v. de kleding en schoenen die het slachtoffer droeg. Het is niet onaannemelijk dat e.e.a. is zoekgeraakt tijdens de verhuizing van de TR in 2001 van Raalte naar Zwolle.

Actie/bespreekpunt AG:

-er is nog wel twijfel over de blouse in die zin dat het NFI op basis van het nummer (S12 politie / geen identiteitszegel NFI gebruikt) en sporenlijsten de registratie is nagegaan; daarmee is echter niet gezegd dat de blouse alsnog bij het NFI gevonden kan worden tussen de opgeslagen sporen; dat vraagt om een andere insteek bij de zoektocht; wellicht dat OvJ mw. Van der Bijl (06-50292258) die bij NFI over cold cases gaat, hierin iets kan betekenen;
-in welke volgorde enz. gaan de goederen naar de deskundigen; hoe tussentijdse overdracht enzovoorts.

Een week later, op 5 november 2003, wordt de blouse gevonden in een grote open kartonnen doos boven de garage van het politiebureau aan het Muggenplein te Deventer.

In deze doos worden behoudens de blouse nog diverse andere stukken van overtuiging aangetroffen die te maken hebben met de moord op de weduwe Wittenberg.

Omdat de "chain of custody" ontbreekt (de blouse was dus een tijd zoek) worden door de rechercheurs Laarman, Ruiter en Oldenhof in december 2003 processen verbaal onder ambtseed opgemaakt waarin deze ontbrekende "chain of custody" als het ware wordt gereconstrueerd. Terwijl in de brief van de Officier van Justitie Duyts staat dat De Ruiter denkt dat de blouse bij het NFI is, of bij de Technische Recherche in Zwolle, wordt de blouse in Deventer teruggevonden. Een maand later tekent dezelfde De Ruiter een Proces Verbaal waarin hij stelt altijd geweten te hebben waar de blouse was!

En omdat de inhoud van de doos uit Deventer, zoals teruggevonden in 2003, in tegenspraak is met de inhoud volgens een mutatie uit het Tactisch Journaal van 1999 hierover, stellen wij vast dat ofwel het Proces Verbaal niet klopt ofwel de vermelding in het Tactisch Journaal niet. Hierover hebben wij al eerder gerapporteerd en dit rapport is als bijlage 1 bijgevoegd. De "chain of custody" is aantoonbaar geschonden en de rechercheurs Ruiter en Oldenhof hebben een niet waarheidsgetrouw Proces Verbaal opgesteld, hetgeen een ambtsmisdrijf is.

Bij het PV van brigadier Laarman van 12 december 2003 wordt een foto gevoegd van de inhoud van de betreffende "grote open doos" uit Deventer. Op deze foto ontbreekt het doosje waarin de blouse van het slachtoffer verpakt was, waardoor niet vast te stellen is wat daadwerkelijk de inhoud van deze doos was of wanneer de foto van de inhoud van de doos is gemaakt. De blouse is half november 2003 naar het NFI gestuurd voor nader onderzoek. Na de zitting op 8 december 2003 is gevraagd onderzoek te doen op andere SVO's en die worden half december 2003 vanuit Deventer naar het NFI gestuurd.

Wanneer deze foto samen met een aantal detailfoto's gemaakt door de (technische) recherche van dezelfde setting beter wordt bekeken vallen een aantal zaken op die in de volgende pagina's stuk voor stuk zullen worden besproken:

1. Alle stukken van overtuiging liggen rechtstreeks op het tapijt.

Het laatste deel van het Proces Verbaal opgemaakt door Brigadier Laarman op 12 december:

Behoudens het eerste genoemde doosje met de blouse is van de overige genoemde goederen een foto gemaakt die hierbij is gevoegd.

De doos met bovengenoemde goederen werd door mij in het bureau te Zwolle in een afgesloten kast geplaatst en ter beschikking gesteld van van de Griendt voornoemd.

Waarvan door mij op ambtseed is opgemaakt dit proces-verbaal gesloten en getekend te Zwolle op 12 december 2003

Verbalisant,
H.E.Laarman

De situatie die zichtbaar is op de betreffende foto komt dus volledig overeen met de situatie zoals deze **onverzegelde** stukken van overtuiging jarenlang samen met de blouse van de weduwe los in de "grote open kartonnen doos" op de zolder boven de garage van het politiebureau in Deventer opgeslagen zijn geweest.

2. Ontbrekende of verbroken zegels

Met uitzondering van één glazen potje (A1) met een nergens gespecificeerde inhoud is geen van de betreffende stukken voorzien van een zegel. Dit schrijft Laarman in zijn Proces Verbaal over wat hij in de open doos heeft aangetroffen:

- twee gesloten glazen potjes, gecodeerd S8 en S9 met afgeknipte nagels
- een gesloten glazen potje gecodeerd A1
- een plasticzak met zwarte folies waarmee sporen waren veilig gesteld gecodeerd A6
- een witte folie gecodeerd C17

Met betrekking tot dit blijkbaar belangrijke SVO, waarvan het volgnummer A1 doet vermoeden dat het het allereerste door Ruiter en Oldenhof veilig gestelde SVO is op het Plaats Delict moet worden opgemerkt dat het betreffende potje ontbreekt op de inventarislijst die door de betreffende rechercheurs op 16 december 2003 is opgesteld. Het verdient aanbeveling om navraag te doen naar de inhoud van dit SVO.

Dit is de inventarisatielijst van 16 december 2003 van Ruiter en Oldenhof:

- Op 25 september 1999 hebben wij tijdens het sporenonderzoek op de plaats delict aan de Zwolseweg 157 te Deventer, onder meer de volgende plaatsen bemonsterd en de daarbij verkregen sporen dan wel goederen veiliggesteld:
- A9, vloer hal, microsporenfolie, zegelnummer AFD814;
 - C17, plateau voor open haard woonkamer, folie, zegelnummer AFD815;
 - C18, vloer voor openhaard woonkamer, folie, zegelnummer AFD816;
 - C2, knoop van blouse, onder slachtoffer, zegelnummer AFD817;
 - S1, kleding linker been slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD818;
 - S2, kleding rechter been slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD819;
 - S3, voorzijde blouse slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD820;
 - S4, rechter mouw vest slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD821;
 - S5, linker mouw vest slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD822;
 - S6, gezicht slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD823;
 - S7, vloer rondom het slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD824;
 - E1, E2, bemonstering afvoer linker spoelbak keuken, zegelnummer AFD825;
 - E3, E4, bemonstering afvoer rechter spoelbak keuken, zegelnummer AFD826;
 - C1, bemonstering natte plek vloer hal, zegelnummer AFD827;
 - E5, afvalwater uit stankafsluiter gootsteen keuken, zegelnummer AFD828

Een serie van 12 wattenstaafjes met microsporen-monsters opgeslagen in los liggende plastic buisjes is wel voorzien van een soort verzegeling in de vorm van hand beschreven stickers, maar al deze zegels zijn zichtbaar verbroken.

Dit schrijft Laarman op 12 december 2003 in zijn Proces Verbaal:

- Behoudens het genoemd doosje trof ik de onderstaande goederen in de kartonnen doos aan:
- een glazenpot gecodeerd E5, met een vloeistof (afvoer keuken)
 - 12 plasticbuisje waarin wattenstaafjes waren veiliggesteld gecodeerd E1 tm E4, G1 tm G6, C1 en 1 niet gecodeerd buisje
 - twee gesloten glazen potjes, gecodeerd S8 en S9 met afgeknipte nagels
 - een gesloten glazen potje gecodeerd A1

3. Buisjes met wattenstaafjes opengeknipt op het tapijt en jarenlang los in een open kartonnen doos

Behalve de verbroken zegels zijn de 12 losliggende buisjes met daarin de wattenstaafjes allen aan de onderkant opengeknipt. Dit schijnt een door de TR toegepaste maatregel te zijn om bacteriegroei en schimmelvorming bij natte monsters tegen te gaan.

Over het nut van een dergelijke manier van opslag kan gediscussieerd worden maar het moge duidelijk zijn dat aan de opslag van dergelijke opengeknipte buisjes strikte eisen moet worden gesteld om contaminatie tegen te gaan.

Door de SVO's op deze manier op te slaan (en op de grond liggend te fotograferen) zijn zij onbruikbaar geworden voor (DNA-)onderzoek .

Op 12 december 2003 zijn meerdere van deze SVO door Ruiter en Oldenhof voorzien van een DNA identificatiezegel en beschikbaar gesteld voor DNA onderzoek zonder enige melding te maken van mogelijke contaminatie tijdens opslag en behandeling.

PV van Laarman op 12 december 2003:

- Behoudens het genoemd doosje trof ik de onderstaande goederen in de kartonnen doos aan:
- een glazenpot gecodeerd E5, met een vloeistof (afvoer keuken)
 - 12 plasticbuisje waarin wattenstaafjes waren veiliggesteld gecodeerd E1 tm E4, G1 tm G6, C1 en 1 niet gecodeerd buisje
 - twee gesloten glazen potjes, gecodeerd S8 en S9 met afgeknipte nagels
 - een gesloten glazen potje gecodeerd A1

Uit het Proces Verbaal van Ruiter en Oldenhof blijkt dat na ruim vier jaar na de bemonstering de betreffende monsters zijn voorzien van een DNA-identificatiezegel.

- S6, gezicht slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD823;
- S7, vloer rondom het slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD824;
- E1, E2, bemonstering afvoer linker spoelbak keuken, zegelnummer AFD825;
- E3, E4, bemonstering afvoer rechter spoelbak keuken, zegelnummer AFD826;
- C1, bemonstering natte plek vloer hal, zegelnummer AFD827;
- E5, afvalwater uit stankafsluiter gootsteen keuken, zegelnummer AFD828

4. Microsporenfolies samen met Dacty in dezelfde zak

In een van de plastic zakken zaten volgens de beschrijving van brigadier Laarman microsporenfolies (A6). Op de foto is zichtbaar dat deze samen verpakt zijn met "onbruikbare" dacty (vingerafdrukken).

In december 2003 zijn ook deze microsporen folies door Ruiters en Oldenhof voorzien van een DNA identificatiezegel en beschikbaar gesteld voor DNA onderzoek zonder enige melding te maken van mogelijke contaminatie tijdens opslag en behandeling.

Dit schrijft Laarman in zijn PV van 12 december 2003:

- twee gesloten glazen potjes, gecodeerd S8 en S9 met afgeknipte nagels
- een gesloten glazen potje gecodeerd A1
- een plasticzak met zwarte folies waarmee sporen waren veilig gesteld gecodeerd A6
- een witte folie gecodeerd C17
- een zwarte folie gecodeerd C18

En dit schrijven Ruiters en Oldenhof in hun PV van 16 december 2003.

- S3, voorzijde blouse slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD820;
- S4, rechter mouw vest slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD821;
- S5, linker mouw vest slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD822;
- S6, gezicht slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD823;
- S7, vloer rondom het slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD824;
- E1, E2, bemonstering afvoer linker spoelbak keuken, zegelnummer AFD825;

5. Microsporenfolies zonder verpakking rechtstreeks op het tapijt en gedurende ruim vier jaar opgeslagen in een open kartonnen doos

Twee microsporenfolies C17 & C18 van respectievelijk het plateau voor de open haard en de vloer voor de openhaard in de woonkamer liggen zelfs zonder verpakking rechtstreeks op het tapijt!

Behalve dat dit overduidelijk blijkt uit de foto's wordt het ook bevestigd door de inventarislijst van brigadier Laarman die van alle SVO de respectievelijke verpakking meldt behalve van de voornoemde folies.

Op 12 december 2003 zijn echter ook deze folies door Ruiter en Oldenhof voorzien van een DNA identificatiezegel en beschikbaar gesteld voor DNA onderzoek zonder enige melding te maken van mogelijke contaminatie tijdens opslag en behandeling.

PV van Laarman van 12 december 2003 over hetgeen hij in de doos had aangetroffen.

- twee gesloten glazen potjes, gecodeerd S8 en S9 met afgeknipte nagels
- een gesloten glazen potje gecodeerd A1
- een plasticzak met zwarte folies waarmee sporen waren veilig gesteld gecodeerd A6
- een witte folie gecodeerd C17
- een zwarte folie gecodeerd C18
- een plasticzak met knoop gecodeerd C2
- een plasticzak gecodeerd: Z, met als in houd diverse andere plasticzakken en folies met sporen

En dit schrijven Ruiter en Oldenhof in hun PV van 16 december 2003.

- Op 25 september 1999 hebben wij tijdens het sporenonderzoek op de plaats delict aan de Zwolseweg 157 te Deventer, onder meer de volgende plaatsen bemonsterd en de daarbij verkregen sporen dan wel goederen veiliggesteld:
- A9, vloer hal, microsporenfolie, zegelnummer AFD814;
 - C17, plateau voor open haard woonkamer, folie, zegelnummer AFD815;
 - C18, vloer voor openhaard woonkamer, folie, zegelnummer AFD816;
 - C2, knoop van blouse, onder slachtoffer, zegelnummer AFD817;
 - S1, kleding linker been slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD818;

6. Onduidelijkheid over containers van de nagels (S8 & S9)

De twee kunststof containers op de foto, met daarin de nagels van het slachtoffer, genummerd S8 en S9 zijn niet voorzien van een zegel en de containers lijken leeg. Dit laatste is niet goed te zien want het tapijt heeft een camouflerende kleur en patroon, maar vast staat dat het slachtoffer roodgelakte nagels had, en 2x5 roodgelakte nagels zouden als zodanig herkenbaar moeten zijn in de potjes.

De kunststof containers zijn niet in overeenstemming met de oorspronkelijke inventarislijst van Laarman die specifiek melding maakt van twee glazen potjes (Op 12 december 2003 hebben S8 en S9 afwijkende identificatiezegels gekregen ten opzichte van andere SVO's).

Op de inventarislijst van Laarman van 12 december 2003 staat het volgende over de inhoud van de doos uit Deventer zoals hij deze op 5 november heeft aangetroffen:

Detail PD foto slachtoffer. Duidelijk zichtbaar zijn de roodgelakte nagels

Behoudens het genoemd doosje trof ik de onderstaande goederen in de kartonnen doos aan:

- een glazenpot gecodeerd E5, met een vloeistof (afvoer keuken)
- 12 plasticbuisje waarin wattenstaafjes waren veiliggesteld gecodeerd E1 tm E4, G1 tm G6, C1 en 1 niet gecodeerd buisje
- twee gesloten glazen potjes, gecodeerd S8 en S9 met afgeknipte nagels
- een gesloten glazen potje gecodeerd A1
- een plasticzak met zwarte folies waarmee sporen waren veilig gesteld gecodeerd A6 en witte folie gecodeerd C17

In het PV van Ruiter en Oldenhof van 16 december 2003 schrijven zij echter:

Op 26 september 1999 hebben wij tijdens sectie op het lichaam van slachtoffer Willemen, sectienummer 99-450, uitgevoerd door arts-patholoog R.Visser, de door de patholoog geknipte nagels van het slachtoffer veiliggesteld.

De geknipte nagels van de rechterhand hebben wij genummerd S8, van de linkerhand hebben wij genummerd S9. Wij hebben de nagels van de rechter hand en de nagels van de linker hand in twee afzonderlijke kunststof containertjes verpakt en gewaarmerkt;

- S8, de geknipte nagels van de rechterhand, zegelnummer AFZ648;
- S9, de geknipte nagels van de linkerhand, zegelnummer AFZ948.

Op de foto van november/december 2003 zijn zichtbaar; twee kunststof containertjes. **Van een "waarmerk" is niets te bespeuren.** Eveneens lijken de containertjes geen 2x5 roodgelakte nagels te bevatten. De camouflerende kleur van het tapijt maakt het overigens moeilijk hier een uitspraak over te doen

Eveneens dient navraag te worden gedaan naar het gebruik van de bovengenoemde plastic containertjes door de Technische Recherche tijdens het veiligstellen van de SVO door Ruiter en Oldenhof op 25 september 1999. Op dezelfde dag wordt immers ook gebruik gemaakt van een verzegeld glazen potje van ongeveer dezelfde afmetingen als de plastic containertjes en twijfel ontstaat of er gelijktijdig gebruik werd gemaakt van zowel glazen potjes als plastic containertjes, vooral omdat brigadier Laarman in zijn inventarislijst (onder ambtseed) van de inhoud van de doos zoals deze door hem op 5 november 2003 in Deventer is aangetroffen, nadrukkelijk melding maakt van twee glazen potjes!

Eveneens is het opvallend dat de SVO uit de doos van Laarman uit Deventer volgens het door Ruiter en Oldenhof opgestelde PV op 12 december zijn voorzien van DNA identificatiezegels. Al deze zegels hebben keurig progressieve nummers van AFD814 t/m AFD828, met uitzondering van de nagels in S8 en S9 die twee volkomen andere en niet progressieve nummers hebben gekregen, te weten AFZ648 en AFZ948. Gelet op de vele onduidelijkheden met betrekking tot de betreffende nagels verdient ook dit punt aandacht

Het totaalbeeld is dat de twee kunststof containertjes op de overzichtsfoto niet overeenstemmen met de diverse beschrijvingen door zowel Laarman als Ruiter en Oldenhof. Zo is er onduidelijkheid over het feit of S8 en S9 hoe dan ook wel kunststof containertjes zijn geweest en geen glazen potjes (Laarman). Eveneens ontbreekt het door Ruiter en Oldenhof gepretendeerde "waarmerk".

Het verdient aanbeveling nauwgezet te onderzoeken of er eind 2003 met de containers van SVO S8 en S9 ongedocumenteerde handelingen hebben plaatsgevonden waardoor de betreffende SVO zoals deze op 17 december 2003 zijn aangeleverd aan het NFI mogelijk niet identiek waren aan de situatie van 25 september 1999 en mogelijk ook ongedocumenteerd geopend zijn geweest waardoor de inhoud gecompromitteerd en gecontamineerd kan zijn.

7. Twijfel over de veiligstelling van de nagels in 1999 (S8 & S9)

In een rapport over het aantreffen van de Plaats Delict van de Deventer Moordzaak door Ruiters en Oldenhof, op 25 september 1999 staat over het veiligstellen van de nagels het volgende:

van het slachtoffer, waaraan de bovenste knoop ontbrak. Wij stelden deze knoop veilig als C2. Na zorgvuldige beveiliging van sporen aan het slachtoffer is het voor verder onderzoek overgebracht naar het mortuarium van het ziekenhuis te Deventer. Daar hebben wij vervolgens de sieraden die het slachtoffer droeg veiliggesteld, genummerd S11. Verder hebben we daar de nagels van het slachtoffer geknipt en veiliggesteld, genummerd S8 en S9 en het slachtoffer gedactyloscopeerd, genummerd S10.

Deze lezing waarbij de nagels dus op zaterdag 25 september in het mortuarium zijn afgeknipt en veilig gesteld wordt ondersteund door een mutatie uit het Tactisch Journaal:

015 TR 990925 13:30 PD onderzoek
...“SLO in mortuarium gebracht en nagels geknipt”...

Eveneens wordt het boven beschreven scenario uit 1999 bevestigd door het sectieverslag van Dr. Visser van het NFI. De sectie heeft de dag erna op zondag 26 september plaatsgevonden en Dr. Visser beschrijft gedetailleerd alle kleding van het slachtoffer, maar geen sieraden, hetgeen dus het beeld bevestigt dat deze sieraden (evenals de nagels) de dag ervoor reeds in het mortuarium waren veilig gesteld. **Dr Visser maakt geen melding van het door hem knippen en veiligstellen van de nagels!**

Uit al deze drie informatiebronnen uit 1999 spreekt een duidelijk beeld: **“De nagels zijn op zaterdag 25 september 1999 in het mortuarium afgeknipt en veiliggesteld”.**

Op 16 december 2003 verklaren Ruiters en Oldenhof echter in een -onder ambtseed opgesteld- PV:

Op 26 september 1999 hebben wij tijdens sectie op het lichaam van slachtoffer Willemsen, sectienummer 99-450, uitgevoerd door arts-patholoog R.Visser, de door de patholoog geknipte nagels van het slachtoffer veiliggesteld.

De geknipte nagels van de rechterhand hebben wij genummerd S8, van de linkerhand hebben wij genummerd S9. Wij hebben de nagels van de rechter hand en de nagels van de linker hand in twee afzonderlijke kunststof containertjes verpakt en gewaarmerkt;

- S8, de geknipte nagels van de rechterhand, zegelnummer AFZ648;
- S9, de geknipte nagels van de linkerhand, zegelnummer AFZ948.

Zij stellen hier dus letterlijk dat niet zijzelf maar Dr. Visser tijdens de sectie de nagels heeft geknipt, waarna deze door hen zijn veiliggesteld als SVO S8 & S9.

Deze verklaring is in tegenspraak met de informatie welke beschikbaar is uit drie verschillende bronnen uit 1999.

Het DNA onderzoek van het nagelvuil heeft in de Deventer Moordzaak een rol gespeeld, gezien het persbericht van het Openbaar Ministerie van 6 oktober 2006.

Ook hier bestaat dus het sterke vermoeden van een ernstig ambtsmisdrif!

Epiloog

De situatie die zichtbaar is op de betreffende foto van het tapijt komt volledig overeen met de situatie zoals deze onverzegelde stukken van overtuiging vier jaar lang samen met de blouse van de weduwe in de “grote open kartonnen doos” op de zolder boven de garage van het politiebureau in Deventer opgeslagen zijn geweest. Onverzegeld en slecht- of zelfs onverpakt microsporenmateriaal en opengeknippte buisjes met wattenstaafjes die los in de doos waren opgeborgen.

Door deze behandeling zijn deze SVO's niet meer geschikt voor (DNA-) onderzoek. Op 12 december 2003 worden zij echter voorzien van een DNA-identificatiezegel en in overleg met het gerechtshof in Den Bosch en de OvJ aangeboden aan het NFI voor DNA-onderzoek.

De genoemde stukken van overtuiging zijn inbeslaggenomen ten behoeve van forensisch DNA-onderzoek als bedoeld in artikel 138a van het Wetboek van Strafrecht en op 12 december 2003 voorzien van DNA-identiteitszegels.

De nagels S8 en S9 zullen in opdracht van het Gerechtshof te 's Hertogenbosch voor onderzoek aan het Nederlands Forensisch Instituut te Rijswijk worden aangeboden.

De overige stukken van overtuiging zullen in opdracht van de officier van justitie bij het arrondissement Zwolle, Mr. E.E.G. Duijts, voor onderzoek aan het Nederlands Forensisch Instituut te Rijswijk worden aangeboden.

In geen van beide PV's wordt melding gemaakt van het contaminatie-risico of de wijze waarop de SVO's zijn bewaard. Het niet vermelden van dit risico aan de onderzoekers van het NFI heeft als gevolg dat deze SVO's zonder relativerend commentaar of uitsluiting door contaminatie kunnen worden ingebracht als bewijsmateriaal.

Wanneer dit feit van verzwegen contaminatie en de evident onjuiste verklaring over het veiligstellen van de nagels wordt geplaatst naast het al eerder besproken ernstige vermoeden van het afleggen van een valse verklaring onder ambtseed door Ruiter en Oldenhof m.b.t. de “chain of custody” van het doosje met de blouse van het slachtoffer, ontstaat eveneens een zeer verontrustend beeld m.b.t. de behandeling van de blouse van het slachtoffer door de betreffende betrokkenen Laarman, Ruiter en Oldenhof!

Van de blouse, dan wel het doosje waarin deze zou zijn aangetroffen ontbreekt immers zelfs een foto. Uit het PV van Laarman blijkt dat deze het met plakband dichtgeplakte doosje heeft geopend. Het doosje noch de zak bevatten een DNA-identificatiezegel, deze is pas op 21 november 2003 aangebracht bij het NFI.

Het verdient aanbeveling om naast het (mogelijk strafrechtelijk) onderzoek naar de handelingen en verklaringen de betrokkenen Laarman, Ruiter en Oldenhof, deze tevens apart onder ede te verhoren over de exacte behandeling van de blouse van het slachtoffer Wittenberg Willemen.

Bijlage 1: De valse verklaring van twee Technische Rechercheurs bij het hof in Den Bosch over de “chain of custody”.

Samenvatting.

In een brief dd. 28 oktober 2003 geeft de Officier van Justitie aan dat de blouse van het slachtoffer zoek is. Die wordt echter een week later door rechercheur Laarman gevonden in een dichtgeplakt pakje in een open doos op de vliering van het bureau in Deventer. Naast de blouse zitten in de doos ook technische sporen die in september 1999 in het huis van het slachtoffer zijn aangetroffen.

Gezien het belang van de sporen op de blouse die op 8 december 2003 aan het Hof in Den Bosch worden gepresenteerd, vraagt het Hof aan het OM een beschrijving over wat er met die blouse sinds 1999 exact gebeurd is.

Op 12 december 2003 maakt rechercheur Laarman een Proces Verbaal op over zijn aantreffen van de blouse op 5 november 2003. En op 16 december 2003 maken de rechercheurs van de Technische Recherche Ruiters en Oldenhof onder ambtseed ook een Proces Verbaal op. Daarin schrijven ze dat bij de Technische Recherche in Raalte een doos werd bewaard met de sporen die men op 25-9-1999 in het huis van het slachtoffer hadden veilig gesteld. Daarin hadden zij ook het dichtgeplakt pakje met de blouse gestopt toen deze van het NFI in december 1999 was teruggekomen.

Deze doos was volgens dit Proces Verbaal in 2000 tijdens een verhuizing naar Deventer verplaatst en was in 2003 door rechercheur Laarman teruggevonden met daarin vrijwel dezelfde inhoud als die rechercheurs Ruiters en Oldenhof beschrijven in hun Proces Verbaal.

Deze verklaringen worden door het hof in Den Bosch overgenomen als bewijs dat de “chain of custody” niet doorbroken is en accepteert derhalve de vondsten op de blouse als bewijsmiddel.

Twee mutaties in het Tactisch Journaal laten echter zien dat de rechercheurs Ruiters en Oldenhof onder ambtseed op 16 december 2003 een valse verklaring hebben afgegeven.

Op 20 december 1999 had rechercheur Laarman namelijk alle sporen, behoudens kledingstukken en schoenen opgehaald in Raalte (Tactisch Journaal 1094). **Dat zijn dus net de spullen waarvan Ruiters en Oldenhof in 2003 verklaren dat ze tot en met 2000 wel in Raalte aanwezig waren en toen pas naar Deventer zijn verplaatst.**

En op 15 mei 2001 geeft rechercheur Laarman in het Tactisch Journaal aan dat hij van de Officier van Justitie IBN heeft ontvangen (waaronder twee messen en een agenda) en die is gestopt in een kast die op de vliering van het bureau van Deventer stond.

Deze IBN wordt echter niet teruggevonden in de doos die Laarman op 5 november 2003 op die vliering vindt.

Uit het proces verbaal van rechercheur Laarman op 12 december 2003 en deze twee mutaties in het Tactisch Journaal blijkt niet alleen dat rechercheurs Ruiters en Oldenhof in december 2003 een valse verklaring hebben afgelegd, maar ook dat volkomen onduidelijk is wat er wel met de blouse is gebeurd tussen het moment dat het op 8 december 1999 het NFI verliet en het moment dat op 5 november 2003 in Deventer door rechercheur Laarman is gevonden. De niet onderbroken “chain of custody” die aan het hof in Den Bosch via het Proces Verbaal van Ruiters en Oldenhof is beschreven, is gebaseerd op een onder ambtseed afgelegde valse verklaring

1. Het oordeel van het Hof van Den Bosch over wat er met de blouse sinds december 1999 is gebeurd

In september 2003 besloot het Hof in Den Bosch dat er nieuw onderzoek moest gedaan worden op de blouse van de weduwe Wittenberg. Probleem was echter **dat het OM de blouse kwijt was**. Dat is te lezen in de brief op 28 oktober 2003 van Officier van Justitie Duyts aan de Advocaat Generaal in Den Bosch.

4. Blouse

4.1 Volgens De Ruiter of bij het NFI (n.a.v. eerste vraagstellingen) of bij TR Zwolle; volgens het NFI is de blouse op 8 december 1999 naar de regio IJsselland teruggezonden; het is nu onduidelijk of de blouse er nog is; bij het terugkomen van bebloede voorwerpen (m.n. kleding) is meestal de overweging dat e.e.a. wordt vernietigd (bederf). In journaalmutatie 1094 de date 20 december 1999 staat dat alle goederen door de administratief coördinator Laarman zijn opgehaald bij de TR, m.u.v. de kleding en schoenen die het slachtoffer droeg. Het is niet onaannemelijk dat e.e.a. is zoekgeraakt tijdens de verhuizing van de TR in 2001 van Raalte naar Zwolle.

Actie/bespreekpunt AG:

-er is nog wel twijfel over de blouse in die zin dat het NFI op basis van het nummer (S12 politie / geen identiteitszegel NFI gebruikt) en sporenlijsten de registratie is nagegaan; daarmee is echter niet gezegd dat de blouse alsnog bij het NFI gevonden kan worden tussen de opgeslagen sporen; dat vraagt om een andere insteek bij de zoektocht; wellicht dat OvJ mw. Van der Bijl (06-50292258) die bij NFI over cold cases gaat, hierin iets kan betekenen;
-in welke volgorde enz. gaan de goederen naar de deskundigen; hoe tussentijdse overdracht enzovoorts.

Uit deze brief blijkt duidelijk dat men op dat moment niet weet waar de blouse zich bevindt. Juridisch gezien was dat een groot probleem, want er was blijkbaar geen enkele informatie voorhanden m.b.t. het reilen en zeilen van dit bewijsstuk sinds 1999. De Ruiter, van de Technische Recherche denkt dat de blouse bij het NFI is of bij de Technische Recherche in Zwolle. In principe kunnen er dus met de betreffende blouse ongedocumenteerde handelingen zijn uitgevoerd waardoor de integriteit als bewijsstuk niet meer hard te maken is.

In Engelstalig juridisch jargon heet dit de "*Chain of Custody*", en als die op een bepaald punt doorbroken is dan worden bewijsstukken in de VS niet meer toegelaten tot de rechtszaak.

Een week later, op 5 november 2003, wordt de blouse door rechercheur Laarman toch gevonden in een dichtgeplakt doosje in een open doos in een berging boven de garage van het politiebureau in Deventer. De blouse wordt vervolgens door de rechercheur bekeken en gestuurd naar het NFI alwaar het op 12 november aankomt.

Op de zitting van 8 december 2003, blijken er dan belangrijke sporen op de blouse gevonden te zijn, waarop Louwes twee maanden later weer veroordeeld wordt.

Het Hof vraagt aan het eind van die zitting van 8 december 2003 onder punt 6 “Aanvullend proces verbaal Technische Recherche” o.a. het volgende:

“Het hof acht het noodzakelijk dat door de verbalisanten Ruiter en Oldenhof een aanvullend proces verbaal wordt opgemaakt aangaande de volgende vragen:”

Dan volgen er drie vragen. De derde vraag is: *“Hoe is de blouse van het slachtoffer bewaard, nadat deze in december 1999 van het NFI is teruggekomen bij de politie?”*

Deze vraag van het hof dient ertoe om vast te stellen of men echt voortdurend wist waar die blouse was.

Het is duidelijk dat deze vraag voor het Openbaar Ministerie problematisch is. Want als vastgesteld wordt dat de blouse een tijdje zoek is geweest en/of niet meer precies gereproduceerd kan worden waar de blouse is geweest, dan bestaat het gevaar dat de rechter de bewijzen die op de blouse worden gevonden, niet accepteert.

In werkelijkheid was onbekend hoe en wanneer deze doos en de daarin aanwezige blouse ooit in Deventer terecht is gekomen. Want als men dat namelijk wel precies had geweten dan was de blouse ook niet op 28 oktober 2003 zoek, maar had men geweten waar die was.

Om dit probleem van het OM op te lossen en op basis van het verzoek van het hof in Den Bosch zijn er twee processen verbaal ingeleverd. Het ene van rechercheur Laarman, dd. 12 december 2003, die de blouse op 5 november 2003 had teruggevonden (zie bijlage A).

Aan dat proces verbaal wordt de bijgaande foto toegevoegd van de spullen, behoudens de blouse, die in de doos in de berging boven de garage in Deventer was aangetroffen. Het zijn inderdaad de sporen die op de Zwolse weg in 1999 zijn gevonden plus een mes (niet het mes P1, waarmee Louwes in eerste instantie is veroordeeld, die was inmiddels al weer meer dan een half jaar bij het NFI).

Het andere Proces Verbaal was van de rechercheurs Ruiter en Oldenhof, dd. 16 december 2003. (zie bijlage B). Zij beschrijven wat er volgens hen met de blouse is gebeurd en welke sporen ze in september 1999 hebben veiliggesteld. Al deze sporen zijn volgens dit Proces Verbaal opgeslagen en bewaard gebleven bij de Technische Recherche in Raalte in een grote kartonnen doos. In het jaar 2000 zijn deze goederen, volgens dit Proces Verbaal in verband met een op de hand zijnde verhuizing, verplaatst en opgeslagen bij het bureau van politie in Deventer. Over de blouse wordt in het Proces Verbaal, dd. 16-12-2003 dit gezegd .

”Bij navraag bij het Nederlands Forensisch Instituut bleek dat zij de blouse in december 1999 retour hebben gezonden aan het bureau van de Technische Recherche te Raalte. De blouse hebben wij retour ontvangen. De blouse was verpakt in een kartonnen doosje. Dit doosje was dichtgeplakt. Wij hebben dit doosje niet meer geopend.

Dit doosje met de blouse hebben wij met meerdere stukken van overtuiging, afkomstig van het onderzoek plaats delict aan de Zwolseweg 157 te Deventer, verpakt in een grotere kartonnen doos. Wij hebben deze opgeslagen in het archief van de Technische Recherche te Raalte.

In het jaar 2000 zijn deze goederen, in verband met een op handen zijnde verhuizing van de Technische Recherche, verplaatst en opgeslagen aan het bureau van politie te Deventer.”

Hier wordt dus gesteld dat de blouse in december 1999 bij de Technische Recherche in een dichtgeplakt doosjes van het NFI in een grotere doos is verpakt bij de sporen die men had afgenomen aan de Zwolseweg in 1999. Deze doos was tot aan de verhuizing in het jaar 2000 in Raalte bewaard en is toen verplaatst naar het bureau in Deventer. (Belangrijk is hierbij te beseffen dat de verhuizing van de Technische Recherche niet naar Deventer was, maar naar Zwolle). Deze verklaring is in ieder geval al in volledige tegenspraak met de inhoud van de brief van Officier van Justitie Duyts van 28 oktober 2003, waarin zij stelde dat De Ruiter dacht dat de blouse hetzij bij het NFI in Rijswijk was of bij de Technische Recherche in Zwolle. En dat waren twee locaties waar de blouse op 5 november 2003 **niet** werd teruggevonden!

De beschrijving van de inhoud van deze doos door Ruiter en Oldenhof is vrijwel identiek aan datgene wat Laarman in november 2003 in op de vliering van het bureau in Deventer teruggevonden heeft.

Er zit alleen nog iets meer in, o.a. een mes (niet het mes waarmee Louwes in 2000 veroordeeld was. Dat mes is namelijk begin 2003 naar het NFI gegaan).

Alles lijkt dus goed gegaan te zijn. In de open doos die Laarman heeft gevonden zitten de spullen die volgens Ruiter en Oldenhof keurig in Raalte waren bewaard en toen netjes in 2000 naar het bureau in Deventer zijn verplaatst, inclusief de blouse.

In het arrest van het Hof te Den Bosch wordt deze informatie als volgt overgenomen. Refererend naar de twee processen verbaal wordt onder punt 2.2.5 o.a. gesteld wat er met de blouse is gebeurd bij de technische recherche vanaf december 1999:

Bij ontvangst was de blouse verpakt in een dichtgeplakt kartonnen doosje. Dit doosje is niet meer geopend en is samen met andere stukken van overtuiging, afkomstig uit onderzoek op de plaats van het delict, verpakt in een grotere kartonnen doos. Deze doos is eerst opgeslagen in het archief van de technische recherche te Raalte en in het jaar 2000 in verband met een verhuizing verplaatst naar het politiebureau in Deventer.

Op 5 november 2003 is deze doos door verbalisant Laarman vanuit een opslagruimte boven de garage die deel uitmaakte van het politiebureau in Deventer meegenomen

Op basis van de twee processen verbaal onder ambtseed in december 2003 door drie rechercheurs gemaakt beschrijft het Hof dat de blouse dus vanaf december 1999 tot en met een verhuizing in 2000 in Raalte is geweest en vervolgens is verplaatst naar het politiebureau in Deventer, alwaar de blouse en de rest van de bewijzen in die open doos, op de vliering boven de garage in het politiebureau in Deventer in november 2003 zijn aangetroffen.

Op basis van deze verklaringen is de blouse door het Hof in Den Bosch toegelaten als bewijsstuk in de rechtszaak tegen Ernest Louwes zoals uit het vonnis blijkt

2. De valse verklaring van Ruiter en Oldenhof

Uit een analyse van het Proces Verbaal dd. 16-12-2003, waarvan op de laatste zittingdag (26-1-2004) gemeld wordt dat het binnengekomen is, in relatie tot het Tactisch Journaal, blijkt echter dat deze verklaring van rechercheurs Ruiter en Oldenhof niet overeen komt met wat er werkelijk is gebeurd.

Het blijkt namelijk een valse verklaring geweest te zijn om een denkbeeldige werkelijkheid te creëren en daarmee het hof te overtuigen dat de “chain of custody” niet is doorbroken.

Het is in werkelijkheid anders gegaan en er valt absoluut niet goed te reconstrueren wat er wel of niet met de blouse is gebeurd tussen eind 1999 en november 2003.

Dat blijkt zonneklaar uit een tweetal mutaties in het Technisch Journaal van rechercheur Laarman waaruit gereconstrueerd kan worden wat er wel en niet met de spullen en dozen is gebeurd.

[1094 La 991220 1700 TJ afhandeling inbeslaggenomen goederen TR](#)

[Bij de TR alle goederen opgehaald die daar nog waren opgeslagen, behoudens de kleding en schoenen die het slachtoffer droeg. Deze blijven daar bewaard.](#)

Met andere woorden: Laarman haalt op 20 december 1999 precies datgene in Raalte op waarvan Ruiter en Oldenhof beweren dat het tot de verhuizing in 2000 in Raalte in een doos heeft gestaan. In Raalte waren echter na 20 december 1999 uitsluitend de kledingstukken (zoals het vest!) en de schoenen van de weduwe achtergebleven. In voornoemde “*grotere kartonnen doos*” die volgens Ruiter en Oldenhof tot 2000 in Raalte was blijven staan konden dus **uitsluitend kledingstukken** van de weduwe zitten en absoluut geen “*meerdere stukken van overtuiging, afkomstig van het onderzoek plaats delict aan de Zwolseweg 157 te Deventer*” zoals zij melden in het Proces Verbaal. Deze waren immers op 20 december 1999 in Raalte door rechercheur Laarman opgehaald.

Uit deze notitie is dus **niet** op te maken waar de blouse op 20 december 1999 was.

Dus of het in de denkbeeldige doos met uitsluitend kledingstukken in Raalte is terechtgekomen is ook niet duidelijk, en als het daar niet is aangekomen, waar is het in Deventer terechtgekomen en hoe het is bewaard?

Daarbij is het ook relevant te weten dat juist die andere kledingstukken, met o.a. het vest en de broek van de weduwe, die in Raalte na 20 december 1999 zijn achtergebleven nooit meer teruggevonden zijn.

Wat duidelijk wordt uit deze mutatie in het Tactisch Journaal is dat rechercheurs Ruiter en Oldenhof hun verklaring hebben aangepast aan de inhoud van de doos die in november 2003 door Laarman op de vliering op het bureau in Deventer was aangetroffen. Dit zou dus de doos zijn geweest die tot aan de verhuizing in Raalte was blijven staan en toen naar Deventer is verplaatst. Daarmee de indruk wekkend dat dan ook het kleine doosje met daarin de blouse geen onderwerp is geweest van ongedocumenteerde handelingen of opslag.

Feitelijk hercreëerden zij met hun verklaring de ontbrekende drie jaar in de “Chain of Custody.”

Alleen is het zo dat uit de mutatie 1094 in het Tactisch Journaal blijkt dat de inhoud van de doos die in Raalte na 20 december 1999 nog aanwezig geweest zou zijn juist absoluut niet de spullen zaten die in september 1999 door de Technische Recherche waren veiliggesteld. Want die waren toen al door Laarman opgehaald!

Uit het feit dat de inhoud van de doos die in november 2003 in Deventer is aangetroffen dus absoluut niet overeen kan hebben gestemd met de denkbeeldige doos die op 20 december 1999 in Raalte was achtergebleven met daarin alleen de “andere kledingstukken” en medio 2000 uit Raalte naar Deventer is vertrokken, mogen we concluderen dat Ruiters en Oldenhof op 16 december onder ambtseed een onjuiste verklaring hebben afgegeven om daarmee het beeld te scheppen dat men toch precies wist waar de blouse zich sinds december 1999 tot en met november 2003 heeft bevonden.

Deze stelling wordt nog verder ondersteund door het volgende: In het Tactisch Journaal staat onder de datum 15 mei 2001 nog een mutatie die betrekking heeft op bewijsmateriaal m.b.t. de moord op weduwe Wittenberg. Wederom is het rechercheur Laarman die deze mutatie heeft ingebracht (IBN betreft sporen die van belang zijn bij een strafrechtelijk onderzoek):

1128 La 150501 1700 behandeling IBN

Vandaag van de ovj Duijts terugontvangen IBN (o.a boven genoemd schrijfblok, twee messen, een agenda, (2 x) en wat notitie's) teruggebracht naar Deventer en overhandigd aan Willem Buddingh. **Hij heeft ze in de doos gedaan met nog overige IBN stukken waar geen beslissing over is genomen** bij hem in de kast. Hij heeft vervolgens de kast naar de IBN opslagplaats boven garage gebracht.

Met de “*IBN opslagplaats boven de garage*” wordt geduid op dezelfde bergplaats waar in 2003 de kartonnen doos met o.a. de blouse van de weduwe door recherche Laarman is aangetroffen.

In die bewuste doos worden in november door dezelfde Laarman ook spullen aangetroffen die NIET in het proces verbaal staan die Ruiters en Oldenhof op 16 december 2003 beschrijven die ze in september 1999 hadden veiliggesteld. Maar ook worden in ieder geval een aantal IBN's **niet** aangetroffen die in het Tactisch Journaal staan omschreven onder dit nummer 1128, zoals schrijfblok, een agenda, en in ieder geval één van de twee messen, die wel op de vliering boven de garage van het bureau in Deventer in mei 2001 zijn opgeborgen.

Juist omdat het vest en de schoenen van de weduwe niet meer zijn teruggevonden weten we dat juist de denkbeeldige doos die in Raalte is blijven staan (met die kledingstukken) blijkbaar kwijt geraakt of vernietigd is!

En dat is absoluut niet wat Ruiters en Oldenhof op 16 december 2003 verklaren.

En door de inhoud van de doos die op 5 november 2003 door Laarman wordt teruggevonden (zie bijlage A) op de vliering van het bureau van het bureau in Deventer weten we in ieder geval ook dat een deel van de spullen die op 15-5-2001 in een kast zijn gestopt op het bureau in Deventer (zie Technisch Journaal nummer 1128) er **NIET MEER IN ZITTEN** en een deel wel (namelijk één mes).

Uit de twee mutaties in het Technisch Journaal en het Proces Verbaal van rechercheur Laarman dd. 12 december 2003, over wat hij op 5 november 2003 in de doos op de vliering van het bureau in Deventer heeft gevonden, is dus vast te stellen dat het juist volstrekt onbekend is hoe en wanneer de blouse, dan wel het doosje met de blouse, in de grote open kartonnen doos boven de garage in Deventer terecht is gekomen.

Ruiter en Oldenhof verklaren dat het kleine doosje met de blouse met plakband was dichtgeplakt en dat zij het eind 1999 ongeopend hadden weggeborgen in de “grotere kartonnen doos” in Raalte een beschrijving die exact overeenkomt met de staat waarin de blouse bijna vier jaar later werd teruggevonden. Aangezien de verklaring over de “*grotere kartonnen doos*” die tot 2000 in Raalte is gebleven aantoonbaar vals is, is ook niets meer te zeggen over de betrouwbaarheid van hun uitspraken over de integriteit van het kleine doosje.

In december 2003 weet het Openbaar Ministerie dus absoluut niet wat er met de blouse is gebeurd tussen het moment dat het vertrok van het NFI op 8 december 1999 en het aantreffen van de blouse op 5 november 2003. Via een valselijk opgemaakt Proces Verbaal van Ruiter en Oldenhof dd. 16 december 2003 is het hof in Den Bosch misleid.

(In de tweede verklaring van 16 december over de andere spullen uit de bewuste doos stellen Ruiter en Oldenhof ook dat ze het in Raalte tot en met 2000 hebben opgeslagen gehad. Maar ook die inhoud van de doos is al in december 1999 naar Deventer overgebracht, zodat ook deze verklaring foutief is afgegeven.)

Bijlage A: Proces Verbaal van Laarman dd. 12-12- 2003, over aantreffen doos op 5-11-2003

- IJsselland
- RechercheBijstand Team

Onderwerp: Proces-verbaal bevindingen aantreffen blouse Mevr. Wittenberg

PROCES - VERBAAL

Door mij, Hendrikus Egbert Laarman, administratief coördinator, brigadier van politie, behorende tot de regionale recherche van de regiopolitie IJsselland wordt het volgende verklaard:

Op verzoek van A.A.J.M. van de Griendt, chef van de afdeling regionale recherche, regiopolitie IJsselland heb ik op 5 november 2003 contact op genomen met G. Morsink, bewaarder van goederen in het politiebureau aan het Muggenplein te Deventer.

Morsink zou aldaar goederen hebben aangetroffen die betrekking hadden op de moord op J.J.E.G. Wittenberg, BPSnr: 99-505561. Na contact met Morsink te hebben opgenomen bevestigde hij dit en ik maakte de afspraak dat ik die dag bij hem langs zou komen om het een en ander op te halen.

Bij aankomst in Deventer bracht Morsink mij naar een afgesloten opslagruimte boven de garage deelsluitmakend van het politiebureau. Hij wees mij daar een doos met goederen aan die hij had aangetroffen en betrekking hadden op BPSnr: 99-505561 (dossiernummers).

Ik heb deze kartonnen doos, die aan de bovenzijde open was, met inhoud in meegenomen.

De inhoud van deze doos bestond uit:

- een kartonnen doosje, in de afmeting van ongeveer 20 tot 25 bij 17 bij 10 cm. Dit doosje was dichtgeplakt met plakband en op dit doosjes zat een etiket met de gegevens van J.J.E.G. Wittenberg BPSnr: 99-505561. Na telefonisch overleg heb ik dit doosje op verzoek van v.d Griendt voornoemd geopend. In dit doosje trof ik een papierenzak met een lichtvenster aan. Door het lichtvenster zag ik een witte blouse. De papierenzak was open en gevouwen om de blouse. Ik heb de zak niet geopend en na overleg met van de Griendt weer in het doosjes verpakt.

Behoudens het genoemd doosje trof ik de onderstaande goederen in de kartonnen doos aan:

- een glazenpot gecodeerd E5, met een vloeistof (afvoer keuken)
- 12 plasticbuisje waarin wattenstaafjes waren veiliggesteld gecodeerd E1 tm E4, G1 tm G6, C1 en 1 niet gecodeerd buisje
- twee gesloten glazen potjes, gecodeerd S8 en S9 met afgeknipte nagels
- een gesloten glazen potje gecodeerd A1
- een plasticzak met zwarte folies waarmee sporen waren veilig gesteld gecodeerd A6
- een witte folie gecodeerd C17
- een zwarte folie gecodeerd C18
- een plasticzak met knoop gecodeerd C2
- een plasticzak gecodeerd: Z, met als in houd diverse andere plasticzakken en folies met sporen
- een lege plasticzak, gecodeerd A9
- een lege plasticzaak met als opschrift dacty slo
- een plasticzak, met veilig gestelde vezels op diverse plaatsen, op en rondom slo S1 tm S7
- een formulier aanvraag aangetroffen dacty spoor
- een plasticzak met opschrift: vuilnisbak Zwolseweg bij slager, met diverse NS kaartjes,
- een plasticzak gecodeerd B15, met aangetroffen stofzuigzak
- een enveloppe met opschrift: mes 99-109589 met daaraan geniet een mutatie betreffende genoemd proces-nummer. In de enveloppe zat een mes.

Behoudens het eerste genoemde doosje met de blouse is van de overige genoemde goederen een foto gemaakt die hierbij is gevoegd.

De doos met bovengenoemde goederen werd door mij in het bureau te Zwolle in een afgesloten kast geplaatst en ter beschikking gesteld van van de Griendt voornoemd.

Waarvan door mij op ambtseed is opgemaakt dit proces-verbaal gesloten en getekend te Zwolle op 12 december 2003

Verbalisant,
H.E.Laarman

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'H.E. Laarman', written over the printed name.

Bijlage B: Proces Verbaal van Ruiter en Oldenof dd. 1612- 2003

- IJsselland
- Technische Recherche

Proces-verbaal

- Pv-nummer • PL0400\99-108257 (procesnummer)
Onderwerp • Aanvullend proces-verbaal blouse slachtoffer
Plaats • Deventer

Hierbij verklaren wij, Frederik Jan Ruiter, brigadier van politie en Johannes Bernardus Oldenhof, inspecteur van politie, beiden bij de technische recherche van de politie IJsselland, het volgende.

Op 26 september 1999 hebben wij tijdens de sectie op het slachtoffer Willemen, de blouse van het slachtoffer veiliggesteld en inbeslaggenomen en genummerd S12.

De blouse hebben wij verpakt in een papieren zak die wij hebben dichtgeplakt en genummerd.

De blouse hebben wij op 14 oktober 1999 voor onderzoek aan het Nederlands Forensisch Instituut aangeboden.

Bij navraag bij het Nederlands Forensisch Instituut bleek, dat zij de blouse in december 1999 retour hebben gezonden aan het bureau van de Technische recherche te Raalte.

De blouse hebben wij retour ontvangen. De blouse was verpakt in een kartonnen doosje. Dit doosje was dichtgeplakt. Wij hebben dit doosje niet meer geopend. Dit doosje met de blouse hebben wij met meerdere stukken van overtuiging, afkomstig van het onderzoek plaats delict aan de Zwolseweg 157 te Deventer, verpakt in een grotere kartonnen doos. Wij hebben deze opgeslagen in het archief van de Technische Recherche te Raalte.

In het jaar 2000 zijn deze goederen, in verband met een op handen zijnde verhuizing van de Technische Recherche, verplaatst en opgeslagen aan het bureau van politie te Deventer.

Waarvan door ons op ambtseed is opgemaakt, dit proces-verbaal, gesloten en ondertekend te Zwolle op 16 december 2003.

De verbalisanten

F.J. Ruiter

J.B. Oldenhof

Gezien en doorgezonden:
Teamchef:
H. Heemstra

PL0400\99-108257

- IJsselland
- Technische Recherche

- Pv-nummer • PL0400\99-108257
Onderzoek • vervolgonderzoek
 veiligstellen celmateriaal voor DNA-onderzoek
Plaats • Deventer
Datum • september 1999

Hierbij verklaren wij, Frederik Jan Ruiten, brigadier van politie en Johannes Bernardus Oldenhof, inspecteur van politie, beiden bij de technische recherche van de politie IJsselland, het volgende.

Op 25 september 1999 hebben wij tijdens het sporenonderzoek op de plaats delict aan de Zwolseweg 157 te Deventer, onder meer de volgende plaatsen bemonsterd en de daarbij verkregen sporen dan wel goederen veiliggesteld:

- A9, vloer hal, microsporenfolie, zegelnummer AFD814;
- C17, plateau voor open haard woonkamer, folie, zegelnummer AFD815;
- C18, vloer voor openhaard woonkamer, folie, zegelnummer AFD816;
- C2, knoop van blouse, onder slachtoffer, zegelnummer AFD817;
- S1, kleding linker been slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD818;
- S2, kleding rechter been slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD819;
- S3, voorzijde blouse slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD820;
- S4, rechter mouw vest slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD821;
- S5, linker mouw vest slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD822;
- S6, gezicht slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD823;
- S7, vloer rondom het slachtoffer, microsporenfolie, zegelnummer AFD824;
- E1, E2, bemonstering afvoer linker spoelbak keuken, zegelnummer AFD825;
- E3, E4, bemonstering afvoer rechter spoelbak keuken, zegelnummer AFD826;
- C1, bemonstering natte plek vloer hal, zegelnummer AFD827;
- E5, afvalwater uit stankafsluiter gootsteen keuken, zegelnummer AFD828

Op 26 september 1999 hebben wij tijdens sectie op het lichaam van slachtoffer Willemen, sectienummer 99-450, uitgevoerd door arts-patholoog R.Visser, de door de patholoog geknipte nagels van het slachtoffer veiliggesteld.

De geknipte nagels van de rechterhand hebben wij genummerd S8, van de linkerhand hebben wij genummerd S9. Wij hebben de nagels van de rechter hand en de nagels van de linker hand in twee afzonderlijke kunststof containertjes verpakt en gewaarmerkt;

- S8, de geknipte nagels van de rechterhand, zegelnummer AFZ648;
- S9, de geknipte nagels van de linkerhand, zegelnummer AFZ948.

De stukken van overtuiging zijn voor eventueel nader onderzoek opgeslagen en bewaard gebleven aan het bureau van de Technische Recherche te Raalte.

In het jaar 2000 zijn deze goederen, in verband met een op handen zijnde verhuizing van de Technische Recherche, verplaatst en opgeslagen aan het bureau van politie te Deventer.

De genoemde stukken van overtuiging zijn inbeslaggenomen ten behoeve van forensisch DNA-onderzoek als bedoeld in artikel 138a van het Wetboek van Strafrecht en op 12 december 2003 voorzien van DNA-identiteitszegels.

Spoornummer	Object	DNA-zegel
S8	geknipte nagels rechter hand	Identiteitszegel AFZ648
S9	geknipte nagels linker hand	Identiteitszegel AFZ948
A9	microsporenfolie, vloer hal	Identiteitszegel AFD814
C17	plateau voor open haard woonkamer, folie	Identiteitszegel AFD815
C18	vloer voor openhaard woonkamer, folie	Identiteitszegel AFD816
C2	knoop van blouse	Identiteitszegel AFD817
S1	kleding linker been slachtoffer, microsporenfolie	Identiteitszegel AFD818
S2	kleding rechter been slachtoffer, microsporenfolie	Identiteitszegel AFD819
S3	voorzijde blouse slachtoffer microsporenfolie	Identiteitszegel AFD820

S4	rechter mouw vest slachtoffer microsporenfolie	 Identiteitszegel AFD821
S5	linker mouw vest slachtoffer, microsporenfolie	 Identiteitszegel AFD822
S6	gezicht slachtoffer, microsporenfolie	 Identiteitszegel AFD823
S7	vloer rondom het slachtoffer, microsporenfolie	 Identiteitszegel AFD824
E1, E2	bemonstering afvoer linker spoelbak keuken	 Identiteitszegel AFD825
E3, E4	bemonstering afvoer rechter spoelbak keuken	 Identiteitszegel AFD826
C1	bemonstering natte plek vloer hal	 Identiteitszegel AFD827
E5	afvalwater uit stankafsluiter gootsteen keuken	 Identiteitszegel AFD828

De nagels S8 en S9 zullen in opdracht van het Gerechtshof te 's Hertogenbosch voor onderzoek aan het Nederlands Forensisch Instituut te Rijswijk worden aangeboden.

De overige stukken van overtuiging zullen in opdracht van de officier van justitie bij het arrondissement Zwolle, Mr. E.E.G. Duijts, voor onderzoek aan het Nederlands Forensisch Instituut te Rijswijk worden aangeboden.

Waarvan door ons op ambtseed is opgemaakt, dit proces-verbaal, gesloten en ondertekend te Zwolle op 16 december 2003.

De verbaalschrijvers

F.J. Ruiter

n.d.

J.B. Oldenhof

H. Heemstra

Gezien en doorgezonden:
Teamchef:
H. Heemstra

Bijlage C: Arrest van het Hof in Den Bosch over hetgeen met de blouse is gebeurd tussen 1999 en 2003.

2.2.5. Dit verweer – strekkende tot uitsluiting van het op de blouse van het slachtoffer aangetroffen sporenmateriaal - wordt in al zijn onderdelen verworpen.

Uit de stukken en het verhandelde ter terechtzitting, meer in het bijzonder uit het ongenummerd proces-verbaal van het recherchebijstandsteam van de politie IJsselland d.d. 12 december 2003 en uit het aanvullend proces-verbaal van de technische recherche van de politie IJsselland nr. PL0400/99-108257 d.d. 16 december 2003 blijkt het volgende.

- *Op 26 september 1999 hebben de verbalisanten Ruiter en Oldenhof de blouse van het slachtoffer veiliggesteld, in beslag genomen en genummerd S12. Vervolgens hebben zij de blouse verpakt in een papieren zak die is dichtgeplakt en genummerd. Op 14 oktober 1999 is de blouse voor onderzoek aan het NFI aangeboden. Bij navraag bij het NFI bleek de blouse in december 1999 retour te zijn gezonden aan het bureau van de technische recherche te Raalte.*

Bij ontvangst was de blouse verpakt in een dichtgeplakt kartonnen doosje. Dit doosje is niet meer geopend en is samen met andere stukken van overtuiging, afkomstig uit onderzoek op de plaats van het delict, verpakt in een grotere kartonnen doos. Deze doos is eerst opgeslagen in het archief van de technische recherche te Raalte en in het jaar 2000 in verband met een verhuizing verplaatst naar het politiebureau in Deventer.

Op 5 november 2003 is deze doos door verbalisant Laarman vanuit een opslagruimte boven de garage die deel uitmaakte van het politiebureau in Deventer meegenomen. In deze doos bevond zich, behoudens een aantal andere goederen, een kartonnen doosje dat was dichtgeplakt met plakband en waarop een etiket zat met de gegevens van het slachtoffer. In dit doosje werd door verbalisant Laarman een papieren zak aangetroffen met een lichtvenster, waardoorheen een witte blouse zichtbaar was. De papieren zak was open en gevouwen om de blouse. Door verbalisant Laarman is de zak weer in het doosje verpakt. Vervolgens is, blijkens het aanvullende rapport van het NFI d.d. 22 januari 2004, de blouse S12 op 12 november 2003 door het NFI ontvangen van de regiopolitie IJsselland en aldaar voorzien van een DNA-identiteitszegel (ARA852).